

[Gisselbæk.]

Spørgsmaalet, som vi behandler her, har egentlig vakt stor Interesse rundt omkring i Landet. Det, som jeg mener er det altoverskyggende ved denne Sag, og det, som Forslaget tager Sigte paa, er jo, at den Sandflugt, der kommer fra Stranden og kan blæse ind over Klitterne, kan blive standset saa nær ude ved Havet som muligt. Det er Hovedformaalet, som alle har erkendt Betydningen af. Men saa kommer man ogsaa til at lægge en Klausul paa nogle af disse Grunde derude, for at Hovedformaalet med Forslaget kan ske Fyldest, og her vil jeg gerne paa Udvalgets Vegne takke Landbrugsministeren for hans Udtalelser om, at Loven skal blive administreret saa velvilligt, at der ikke griebes mere forstyrrende ind i de private Forhold end nødvendigt for at opnaa det store Formaal.

Vi er i Udvalget blevet enige om at stille nogle Ændringsforslag, som jeg senere skal omtale, og som alle er tiltraadt af Landbrugsministeren. Ved første Behandling nævnte jeg Hensynet til de Folk, som plejer at hente deres Tørv ude ved Stranden. Den højtærede Ministers Udtalelser ved første Behandling og senere gik ud paa, at der ikke som Følge af den kommende Lov vilde blive lagt disse Folk Hindringer i Vejen for saadan Bjærgning af Tørv, som de har foretaget tidligere. Blandt de Henvendelser, vi har faaet, er ogsaa berørt Spørgsmaalet om Ret til at tage Ral nede paa Stranden. Jeg vil gerne sige, at det Forslag, vi her behandler, vedrører ikke det Spørgsmaal. Spørgsmaalet om, hvorvidt man har Lov til at tage Ral, afgøres af Kystfredningskommissionerne.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 er en Følge af Henvendelser, særlig fra private Personer, angaaende Bredden af det Bælte, som skal fredes, hvor der er Græs- og Lyngsletter ud mod Havet, idet man har ønsket, at det Maal af 500 m fra Strandbredden, som fastsættes i § 1, indskrænkes noget. Jeg vil gerne takke for den Imødekommenhed, der er vist ved, at Maalet er sat ned til 100 m i Tilfælde af, at der er Græs- eller Lyngsletter, som naaer ud til Strandbredden.

Ved Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 tilsigtes der indført noget nyt. Tidligere udnævntes Klitfogderne af Sogneraadene, altsaa Kommunalbestyrelserne, og det er ogsaa Meningen, at det skal ske fremtidig, men dog saaledes, at deres Antagelse godkendes af Klitinspektoratet. Jeg tror

ikke, at dette vil volde nogen Forstyrrelse i Forholdet.

Dernæst er der Spørgsmaalet om Lønningerne, hvilket ogsaa blev berørt ved første Behandling. Efter den Affattelse, som Loven ventelig vil faa, vil Lønningerne baade til kommunale Medlemmer og til Klitfogder blive Genstand for Refusion. Jeg vil gerne belyse dette Forhold med et Eksempel. Lad os tage et af Sandflugtskommissionen lagt Budget paa 2 400 Kr. med Lønninger til et Beløb af 600 Kr. Det kan anses for et Normalbudget. Paa et saadant Budget skal efter den nugældende Lov Staten udrede 1 200 Kr., Amtet 400 Kr. og Kommunerne 800 Kr. plus Lønningerne; det vil sige, at Kommunernes Udgifter bliver 1 400 Kr. Jeg sagde ved første Behandling, at jeg vilde finde det naturligt, at Staten overtog den Sjettedel af Udgiften til Sandflugtens Dæmpning, som nu paahviler Kommunerne, saa at Staten i det anførte Eksempel kom til at udrede 1 600 Kr., Amtet 400 Kr. og Kommunerne 400 Kr. plus Udgiften til Lønninger — altsaa Kommunerne i alt 1 000 Kr. Saaledes som Loven ventelig vil blive affattet nu, skal Staten paa et Budget paa 2 400 Kr. plus Lønninger 600 Kr., altsaa en samlet Udgift af 3 000 Kr., refundere 500 Kr. og Amtet 500 Kr., saa at Kommunerne vil faa en Udgift paa 1 000 Kr. Altsaa, hvad enten vi fik den Ændring, som jeg fremsatte Ønske om ved første Behandling, hvorefter Staten skulde overtage en Sjettedel mere, eller vi faar den Ordning, som vil blive Følgen af Ændringsforslagets Vedtagelse, vil Forholdet blive akkurat det samme, nemlig at Kommunernes Udgifter paa et Budget som det nævnte vil gaa ned fra 1 400 Kr. til 1 000 Kr.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 2 er en Følge af, at der, naar Ændringsforslag Nr. 2 vedtages, bliver føjet et nyt Punktum ind efter 1ste Punktum. Ændringsforslag Nr. 4 til § 3 er foranlediget ved, at der er sket Henvendelse fra Jagtforeninger til Udvalget om at faa klart Spørgsmaalet om Jagtretten. Det foreslaas nu at indsætte Ordene: „naar disse besørges af det offentlige“ efter Ordet „Dæmpningsarbejder“. Jeg tror, at denne Ændring vil klargøre Forholdet saa godt, at Jagtforeninger og andre kan være tilfredse dermed.

Under første Behandling blev det udtalt fra alle Sider, at det ikke var Meningen, at der ved Loven skulde lægges Hindringer i Vejen for Fiskerierhvervet. Derfor fore-